

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.072 van 28 juni 2012
in de zaak A. 201.641/XIV-33.481**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Zouhaier Chihaoui
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Kolenmarktstraat 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, thans
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding
kantoor houdend te 1000 Brussel
Antwerpsesteenweg 59 B
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 5 september 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 65.743 van 24 augustus 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking nr. 7455 van 12 september 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annick Hendrickx, die loco advocaat Zouhaier Chihaoui verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Leen Van de Vyver, die loco advocaat Carmenta Decordier verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker dient op 17 december 2010 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in. De staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid neemt op 13 mei 2011 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

3.2. Op 20 mei 2011 stelt de verzoeker tegen die beslissing een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in.

In een beschikking van 4 juli 2011 deelt de voorzitter van de tweede kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan de verzoeker mee dat hij van oordeel is dat de neerlegging van een syntheseseminarie vereist is.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verklaart het beroep met een arrest van 24 augustus 2011 niet-ontvankelijk omdat de synthesesamemie van de verzoeker bij gebrek aan een samenvatting van de aangevoerde middelen niet aan de voorwaarden van artikel 39/81, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) voldoet. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

4. De verzoeker werpt in een eerste middel de schending van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet op. Hij citeert in een eerste onderdeel het bestreden arrest en voert onder meer aan dat uit de aangehaalde bepaling niet blijkt dat de middelen niet mogen worden overgenomen in de synthesesamemie. Het arrest van de Raad van State van 26 oktober 2007, waarnaar het bestreden arrest verwijst, had betrekking op een zaak waarin enkel werd verwezen naar de middelen, zonder ze over te nemen. Er blijkt nergens uit dat een integrale weergave van het middel samen met een summiere samenvatting van de stelling van de verwerende partij en een summiere doch pertinente repliek op die stelling niet zou voldoen aan artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord met verwijzing naar de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) heeft geleid dat een verzoeker in de synthesesamemie zijn argumenten opsomt en ingaat op de tegenargumenten van de verwerende partij. Hij mag zich daarbij niet beperken tot het overnemen van het inleidend verzoekschrift.

Te dezen heeft de verzoeker in de synthesesamemie voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enkel het inleidend verzoekschrift hernomen. Die memorie voldoet door een gebrek aan samenvatting van de aangevoerde middelen niet aan de voorwaarden van artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Vermits uit de memorie van toelichting blijkt dat hetzelfde doel wordt beoogd als in de cassatieprocedure voor de Raad van State, is het niet de bedoeling dat het verzoekschrift integraal wordt herhaald.

Volgens de verwerende partij ontnemt een ander oordeel de zin aan het concept van een synthesesememorie. Zij besluit dat de synthesesememorie is ingevoerd om bij een complexe zaak en wanneer hij een meerwaarde kan bieden een verzoeker de kans te geven om met een samenvatting van zijn middelen en een repliek op de nota van de verwerende partij nogmaals zijn standpunt kracht bij te zetten.

6. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoeker met betrekking tot het eerste onderdeel toe dat de meerwaarde van een synthesesememorie dubbel is omdat het de verzoeker enerzijds toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het hem anderzijds de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die hij wel wenst aan te houden. Uit de parlementaire voorbereiding kan niet worden afgeleid dat de meerwaarde ligt in de samenvatting van de middelen, noch dat dergelijke samenvatting op straffe van niet-ontvankelijkheid is vereist. Er blijkt volgens de verzoeker enkel uit dat de aan te houden middelen, na lezing van de nota van de verwerende partij, opnieuw worden opgelijst samen met de reactie op de nota met opmerkingen.

Beoordeling

7. Artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet definieert de synthesesememorie als “een memorie waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet”. Deze bepaling voorziet verder dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in voorkomend geval uitspraak doet op basis van de synthesesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

Vooreerst blijkt dat het begrip “samenvattende memorie”, anders dan in het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State, niet in de voornoemde bepaling voorkomt. Uit het gebruik van verschillende bewoordingen kan alleszins niet worden afgeleid dat de wetgever daarmee hetzelfde begrip zou hebben bedoeld, integendeel.

Evenmin wordt de vereiste van een samenvatting in de definitie van het begrip “synthesesememorie” voorzien: er wordt enkel gesteld dat een verzoekende partij daarin “al haar argumenten op een rij zet”.

Deze bewoordingen zijn duidelijk in die zin dat het de bedoeling is dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak kan doen op basis van één enkel procedurestuk in hoofde van de verzoekende partij, zijnde de synthesesememorie. Ook al heeft de wetgever de verzoekende partijen er onmiskenbaar toe willen aanzetten hun argumentatie in de synthesesememorie ook samen te vatten om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten, dit betekent niet dat hij het ontbreken van een samenvatting heeft willen sanctioneren. Artikel 39/81 voorziet immers geen sanctie voor het ontbreken van een samenvatting van de middelen, laat staan dat het beroep om die reden niet-ontvankelijk zou kunnen worden verklaard. De enige sanctie in die bepaling bestaat hierin dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak doet op basis van de synthesesememorie en dus geen aandacht meer hoeft te besteden aan middelen of argumenten die niet meer in de synthesesememorie zijn opgenomen.

Te dezen heeft de verzoeker in de synthesesememorie zijn middelen volledig hernomen en aangevuld met een “replik en wederantwoord” op de nota met opmerkingen van de tegenpartij. Het gaat dus zonder twijfel over een memorie waarin de verzoeker al zijn argumenten op een rij zet, zoals vereist door artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Uit het ontbreken van een samenvatting van de middelen kon de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dan ook niet zonder schending van die bepaling tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring besluiten. Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 65.743 van 24 augustus 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen